

ἱατροῦ μεταδιδαχόμενον, ἐντεθέν δὲ εἰς τὸ τῶν ὑπηρετῶν, ἔπαθεν ὅ,τι καὶ πᾶν ξενικὸν ὄνομα—ἡλλοιώθη καὶ ἀντὶ τοῦ ἱατροῦ Βαρδοᾶ (D.r Bardois) ἐκλήθη ὁ νομικὸς Μαρβοᾶς (D.r Marbois) πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὅστις ἐσπέυσεν εἰς τοῦ Πρέσβειος τὴν οἰκίαν. Ὁ Πρεσβευτὴς ἦτο κλινῆρης, καὶ ἅμα εἰσῆλθεν ὁ Κ. Μαρβοᾶς, προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ καθήσῃ παρὰ τὴν κλινὴν καὶ εὐθὺς ἔπειτα ἐξέτεινεν αὐτῷ τὴν χεῖρα καὶ ἔδειξε τὴν γλῶσσαν. Οἱ ἄλλοι, ἐπεὶδὴ συνήθως, ὅταν εὐρίσκωνται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, νομίζουσιν ὅτι οἰονδήποτε κίνημα αὐτῶν ὁ κόσμος ἐκλαμβάνει ὡς ἔθιμον τοῦ τόπου τῶν, ἐξ ἀναλογίας φρονεοῦσιν ὅτι καὶ οἱ ξένοι νεῦμα δὲν κάμνουναι, λέξιν δὲν ἀρροῦσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἂν μὴ ἔχωσιν οὕτω τὰ πάτρια νόμιμα. Οὕτως καὶ ὁ Κ. Μαρβοᾶς, πρῶτον ἤδη συνυγχάνων μετὰ Πέρσου, ἐνόμισεν ὅτι ἐκεῖ, ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, χαιρετῶσιν ἐκτείνοντες μὲν τὴν χεῖρα, δεικνύοντες δὲ τὴν γλῶσσαν καὶ λοιπὸν ἠτοναζέτο ν' ἀποδώσῃ τὸν χαιρετισμὸν κατὰ τὸ Περσικὸν ἔθος, ὅταν συγχρόνως ὁ θαλαμηπῆλος τοῦ πρέσβειος, ἵνα μὴ λείψῃ οὐδὲν τῶν πρὸς διάγνωσιν τῆς ἀσθενείας χρησίμων, εἰσῆλθε φέρων τὸ ἀγγεῖον τῶν ἀποπατημάτων τοῦ ἀσθενοῦς. Ἐκαστος εὐιάζει τὸ τέλος τῆς γελείας ταύτης σκηῆς, πρὸς δὲ ἄλυσιν τῆς ὁποίας ἐδέησε νὰ τρέξωσιν εἰς τὸ εὐναστήριον τοῦ ἀσθενοῦς καὶ σύμβουλοι, καὶ διερμηνεῖς, καὶ γραμματεῖς καὶ ὑπηρετὰ καὶ ἄπαν τῆς πρεσβείας τὸ προσωπικόν.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ—Ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναφ τοῦ Παταουτοῦ (Padova), ὑπάρχει πολυτελὲς τάφος φιλοσόφου τινος, φιλολόγου, ῥήτορος καὶ ποιητοῦ, Σπερόνου Σπερόνη ὀνόματι, συγγράφαντος μίαν τραγῳδίαν *la Canace*, τὴν ὁποίαν εὐδεὶς ἀνέγνωσε, πιστεῖσθαι, ποτὲ καὶ τινας Γραμματικάς μελέτας, εἰς χεῖρας μόνον τῶν σχολαστικῶν περιεχομένης. Ὁ καλὸς ἄνθρωπος, φέβω μὴ αἱ μεταγενέστεροι ἀδικήσωσι τὴν μνήμην αὐτοῦ, ἐφρόντισεν ἔτι ζῶν νὰ γράψῃ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἐπιτύμβιον του, ἔχον ὡς ἐφεξῆς:

Τῷ Κυρίῳ Σπερόνῳ Σπερόνῃ (Sperone Speroni) τῷ ἐξ Ἀλβαρόττων, φιλοσόφῳ καὶ ἐκπότη Παταουϊανῷ, ὅστις παρτοῖῳ τρόπῳ ἐπιθυμῶν, ἂν οὐχὶ τοῖς μεταγενεστέροις, τοῖς συγχρόνοις αὐτοῦ τοῦλάχιστον νὰ παραδώσῃ ἐπὶ τινα καιρὸν γλυκεῖαν αὐτοῦ τὴν μνήμην, ἐλάλει μὲν εἰς κοινὸν ἰδίωμα περὶ παρτοῖων πραγμάτων μέχρις ἐσχάτων, ἔγραψε δὲ τούτῳ ἄντιον τὰ ἑαυτοῦ συγγράμματα καὶ παρὰ πάντων ἠκούετο καὶ ἀναγινώσκετο. Ἐξῆσεν ἔτη ογδοήκορτα ἐντέα, μῆνα ἕνα καὶ ἡμέρας τρισκαίδεκα. Ἀπεβίωσε πατὴρ μίᾳς μόνης θυγατρὸς, ἐκ τριῶν τὰς ὁποίας ἐγέννησε, καὶ ἐκ ταύτης μὲν ἔσχεν ἐγγόρους ἐξ, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων δύο ἐγγόρους, δευτερογόνους, τρισεγγόρους καὶ ἀπογόνους πολλοὺς, πάντας εὐγενεῖς, εὐκαταστάτους καὶ τετιμημένους εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας.

Ὁ θέλων ν' ἀκούσῃ σχολαστικὸν περὶ ἐκτουτο κρίνοντα, ἃς τὸν παρακα-
λέσῃ νὰ γράψῃ τὸ ἐπιτύμβιον τοῦ ἀφ' ἐκτουτο.

ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ—Οὕτω καλεῖ ὁ περίφημος Σουηδὸς Μηχανι-
κὸς Ἐριξων κινητικὴν τινα μηχανήν, τὴν ὁποίαν ἐπενόησε διὰ τὰ ἀτμόπλοια
καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἡ διασπαιτικὴ δύναμις τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ἀντικαθι-
στᾷ τὴν δύναμιν τοῦ ἀτμοῦ. Τὰ κυριώτερα τῆς μηχανῆς ταύτης, ἥτις ἔχει
δύναμιν 60 ἱππων, εἶναι τέσσαρες κύλινδροι, ὧν ἕκαστος ἔχει διάμετρον
μὲν δακτύλων 158, ἐμβολὸν δὲ ὕψους δακτύλων 72. Δύω τῶν κυλίνδρων
τούτων θλίβουσι τὸν ψυχρὸν ἀέρα, δύο δὲ διαστελλοῦσιν αὐτὸν διὰ τῆς θερ-
μότητος· ὑφ' ἑκάτερον τῶν τελευταίων τούτων κυλίνδρων ὑπόκειται μικρὰ
ἐσγάρᾳ, ἐφ' ἧς καίει βραδέως ἀρλογον πῦρ γαιανθράκων· καὶ ἐπειδὴ τὸ πῦρ
τοῦτο δὲν ἀναδίδει καπνὸν, καπνοδόχῃ μὲν δὲν ὑπάρχει, μικρὸς δὲ σωλὴν
ἐπέχει αὐτῆς τὸν τόπον πρὸς ἔξοδον τοῦ ἀνθρακικοῦ ἀερίου, τοῦ ἐκ τῆς καύ-
σεως παρκαγομένου. Ἡ μηχανὴ αὕτη κατ' ἀπείρους λόγους ὑπερτερεῖ τῆς διὰ
τοῦ ἀτμοῦ κινουμένης· ἐν πρώτοις εἶναι ἀσφαλὲς διότι ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐ-
κτραγῇ, ἔπειτα οἰκονομικωτάτη, διότι δὲν ἔχει ἀνάγκην πολλῆς καυσίμου ὕ-
λης. Πλοῖον, διὰ θερμαντικῆς μηχανῆς κινούμενον, ἵνα πλεύσῃ πέραν
τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, δὲν ἔχει ἀνάγκην οὐδ' ὅσων
γαιανθράκων ἀναλίσκει εἰς τὸν μικρότατον πλοῦν ἐν τῶν συνήθων ἀτμοπλοί-
ων· ἐκτὸς τούτου, ἐν ᾧ οἰκονομεῖ καὶ τὸν καιρὸν, ἂν ᾔθελε δαπανᾷ πρεσβο-
μιζόμενον νῦν μὲν ἐνταῦθα, νῦν δὲ ἐνταῦθα ἵνα προμηθεύηται καύσιμον
ὕλην, δύναται νὰ μεταχειρισθῇ ἀνθρακίτας καὶ οὐχὶ ἀσφαλτώδεις γαιάνθρα-
κας, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ εἶναι ὑπερέτερα καὶ ἡ χρῆσις ἀπαραιτήτως ἀναγκαία
εἰς τὰ ἀτμόπλοια· ἐπὶ τέλους καὶ τὰ ἐξοδα τῶν ἐπισκευῶν τῆς θερμαντικῆς
μηχανῆς εἶναι οἰκονομικώτερα.

Ο Α. ΣΤΑΝΟΠ.—Εἶπε ποτὲ ἐν τῇ Βουλῇ τῶν λόρδων ὁ λόρδος Στανόπ
τοὺς εὐμνημονεύτους τούτους λόγους— «Ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος, κατα-
κτῆσας τὴν Εὐρώπην, Ἀσίαν καὶ Ἀφρικὴν, ἐκλαυσεν ὅτι δὲν εἶχε πλέον ποῦ
νὰ φέρῃ τὰ ἔπλα του. Καὶ ἡμεῖς, μυλόρδοι, θὰ κλαύσωμεν ποτε, ὅταν, ἐν-
δύσαντες ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος, δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον εἰς ποῖους νὰ πω-
λήσωμεν τὰ ὑφάσματα μας.

Ο ΔΟΝ ΣΑΓΧΗΣ.—Ἀνηγόρευσε ὁ Πάπας βασιλέα τῆς Αἰγύπτου τὸν
Δὸν Σάγχην (Don Sanche) δευτερότοκον υἱὸν τοῦ Ἀλφόνσου, βασιλέως τῆς
Καστιλλίας, ἐν Ῥώμῃ εὐρισκόμενον. Ὁ βασιλόπαις, ἀκούων τὰς θορυβώδεις
χειροκροτήσεις τοῦ ἐπευφημοῦντος πλήθους, ἠρώτησε τὸν διαρμηνέα του, ὅστις
ἦν γονυπετὴς, περὶ τίνος πρόκειται.—Μεγαλειότατε, εἶπεν οὗτος, ὁ Μακαριώ-
τατος πατὴρ σὰς ἀνηγόρευσε βασιλέα τῆς Αἰγύπτου.—Τί λέγεις! ἀπήντησεν
ὁ δὸν Σάγχης, λοιπὸν δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ἀχάριστοι. Ἐγείρου καὶ ἀναγό-
ρευσαν τὸν Μακαριώτατον Καλίφην τοῦ Βαγδατίου.